Política | Anton Monner | Actualitzat el 24/10/2019 a les 09:56

?És Pedro Sánchez el president de tots els espanyols?

«Amb l'ajuda de la premsa, la televisió, els jutges, la monarquia i els Tribunals Superiors que han venut tantes maldats, Sánchez està atrapat entre dos focs. Però tant ell com Torra, son presidents dels respectius països, Espanya i Catalunya, i sense dialogar, com a màxims mandataris, no hi ha solució possible»

Jo no ho dubto, que Pedro Sánchez és el president en funcions de tots els espanyols. És Quim Torra el president de tots els catalans? Tampoc ho dubto. Un i l'altre, a més de guanyar les eleccions, tenen a més dels diputats del grup, altres que els donen suport per governar.

Després del 10-N sabrem si Pedro Sánchez revalidarà la presidència amb el suport d'altres partits, si no guanya per majoria absoluta. Queda clar que els presidents representen tots els ciutadans on governen. És lícit que qualsevol partit demani la dimissió o prepari una moció de censura als presidents. No és el mateix no reconèixer-lo com a tal!

Em sento allunyat de Pedro Sánchez però és el president d'Espanya, i mentre Catalunya no sigui un estat independent, seguirà sent el president de tots. Ell, bé o malament, mitjançant els seus ministres, cobra els meus impostos, decideix les infraestructures que ha de construir a Catalunya, ens pot escanyar-nos els diners per atendre els serveis escolars, sanitaris, entre altres, i pot decidir si li cal dialogar per aconseguir l'encaix entre Catalunya i Espanya, tan deteriorat darrerament.

Pot vendre pel món, gràcies a "La España Global" que existeix separació de poders i democràcia plena i els jutges, malgrat tantes equivocacions forçades, no han prevaricat i han sentenciat a 100 anys de presó a polítics elegits pels volts popular i a líders de la societat civil. Pot dir que els catalans son violents i no hi vol parlar perquè el president Torra no condemna la violència. Pot dir el que vulgui, dins i fora d'Espanya com a president de l'Estat Espanyol. És, per tant, també el president dels catalans.

És el president de tots però no ho demostra en quant a Catalunya. Visita als policies espanyols però no als mossos d'esquadra. Parla amb l'alcaldessa de Barcelona i amb la presidenta de la Diputació de Barcelona, però no amb el Sr. Torra que és el president de Catalunya. Pot negar-se com Rajoy va fer amb Mas i Puigdemont. La llei és la llei, deia Rajoy i ara ho diu Pedro Sánchez. Encara que en cap article de la constitució es negui la celebració d'un referèndum. I tampoc que els parlaments no puguin debatre l'autodeterminació. I a cap lloc diu que la policia espanyola pot atonyinar a milers de persones anant a votar el referèndum i a les urnes que no existien. I enlloc diu que els advocats defensors no puguin aportar proves de testimonis i gravacions acreditant la violència dels policies espanyols, com tampoc la invenció de proves en contra dels inculpats basant-se en relats periodístics. On diuen les lleis espanyoles poder anul·lar l'Estatut aprovat i referendat i per la seva causa els líders polítics estan empresonats i els catalans es manifesten i es queixen indignats.

Però el principal de l'actualitat és que Pedro Sánchez es nega parlar amb Torra, a més de la inhumació de Franco. I per què és això? Perquè es va entestar en convocar unes eleccions, manat per les oligarquies que no volien que Podemos entrés al govern. Les eleccions les tenim al caure i no les vol perdre; no es pot trobar amb Torra, després de vendre tanta maldat contra Catalunya, amb la incommensurable ajuda del Sr. Borrell. PP, Cs i Vox l'acusarien de "la Rendición de Pedralbes" a canvi d'indultar els presos polítics i vendre's als interessos dels catalans. Li resultaria fatal!

Amb l'ajuda de la premsa, la televisió, els jutges, la monarquia i els Tribunals Superiors que han venut tantes maldats, Sánchez està atrapat entre dos focs. Però tant ell com Torra, son presidents dels respectius països, Espanya i Catalunya, i sense dialogar, com a màxims mandataris, no hi ha solució possible. La crida de diàleg és unànime: sindicats, patronals, polítics, conferència episcopal, tots demanen asseure's a parlar...però Sánchez no vol perdre les eleccions! I casualment ara s'imputa a l'advocat Boye i s'entra a les oficines de l'AMI, per continuar atemorint els que es manifesten pacíficament pels carrers dels pobles de Catalunya, entre una minoria de provocadors i violents.